

KAREL ČAPEK: ANDREW SCHEUCHZER

I stalo se jednoho čtvrtku, kdy londýnské zoo bylo obecnstvu uzavřeno, že pan Thomas Greggs, hlídač v pavilónu ještěrů, čistil nádrže a terária svých svěřenců. Byl sám a sám v oddílu mloků, kde byl vystaven velemlok japonský, americký hellbendr, Andrias Scheuchzeri a množství drobných čolků, mločků, axolotlů, ouhoříků, surýnů a macarátů, žebrovníků i žábronošů. Pan Greggs se oháněl hadrem a koštětem, pískaje si Annie Laurie; a najednou někdo za ním skřehotavě povídá:

"Koukej, mami."

Pan Thomas Greggs se ohlédl, ale nikdo tam nebyl; jen hellbendr mlaskal ve svém bahně a ten velký černý mlok, ten Andrias, se opíral předními tlapkami o kraj nádrže a kroutil trupem. Něco se mi zdálo, mínil pan Greggs a metl dál podlahu, až to svištělo.

"Koukej, mlok," ozvalo se za ním.

Pan Greggs se rychle otočil; ten černý mlok, ten Andrias, se na něho díval, mrkaje spodními víčky.

"Brr, ten je ošklivý," řekl najednou mlok. "Pojď odtud, miláčku."

Pan Greggs otevřel úžasem ústa. "Co?"

"Nekouše?" skřehotal mlok.

"Ty ... ty umíš mluvit?" koktal pan Greggs, nevěře svým smyslům.

"Já se ho bojím," vyrazil ze sebe mlok. "Mami, co žere?"

"Řekni dobrý den," řekl užaslý pan Greggs.

Mlok zakroutil tělem. "Dobrý den," skřehotal. "Dobrý den. Dobrý den. Smím mu dát koláč?"

Pan Greggs sáhl zmateně do kapsy a vytáhl kousek housky. "Na, tumáš."

Mlok vzal housku do tlapy a počal ji okusovat. "Koukej, mlok," chrochtal spokojeně. "Tati, proč je tak černý?" Náhle se ponořil do vody a vystrčil jen hlavu. "Proč je ve vodě? Proč? Hu, ten je škaredý!"

Pan Thomas Greggs se škrábal překvapením v týle. Aha, to on opakuje, co tady slyší od lidí.

"Řekni Greggs," zkusil to.

"Řekni Greggs," opakoval mlok.

"Pan Thomas Greggs."

"Pan Thomas Greggs."

"Dobrý den, pane."

"Dobrý den, pane. Dobrý den. Dobrý den, pane." Zdálo se, že se mlok nemůže řeči nabažit; ale Greggs už nevěděl, co by mu povídal; pan Thomas Greggs nebyl muž příliš výmluvný.

"Tak teď drž hubu," řekl, "a až budu hotov, budu tě učit mluvit."

"Tak teď drž hubu," broukal mlok. "Dobrý den, pane. Koukej, mlok. Budu tě učit mluvit."

Jenže ředitelství zoo nevidělo rádo, když hlídači učili svá zvířata nějakým kouskům; něco jiného je slon, ale ostatní zvířata tu jsou pro poučení, a ne aby provozovala něco jako cirkus. Proto pan Greggs trávil svůj čas v oddělení mloků víceméně potají, když tam už nikdo nebyl. Jelikož byl vdovec, nedivil se nikdo jeho samotaření v pavilónu ještěrů. Každý člověk má své zvláštní záliby. Ostatně do oddělení mloků chodilo málo lidí; to spíš krokodýl se těšil obecné popularitě, ale Andrias Scheuchzeri trávil své dny v poměrné samotě.

Jednou, když se už šeřilo a pavilóny se zavíraly, procházel ředitel zoo sir Charles Wiggam některými odděleními, aby se přesvědčil, je-li všechno v pořádku. Když šel oddílem mloků, zašplounalo to v jedné nádrži a někdo skřehotavě řekl: "Dobrý večer, pane."

"Dobrý večer," odpověděl ředitel překvapeně. "Kdo je tam?"

"Promiňte, pane," řekl skřehotavý hlas. "To není pan Greggs."

"Kdo je tam?" opakoval ředitel.

"Andy. Andrew Scheuchzer."

Sir Charles šel blíž k nádrži. Seděl tam jenom vztyčený a nehybný mlok. "Kdo tady mluvil?"

"Andy, pane," řekl mlok. "Kdo jste vy?"

"Wiggam," vyhrkl sir Charles užasle.

"Těší mě," děl Andrias zdvořile. "Jak se máte?"

"U čerta," zařval sir Charles, "Greggsi! He, Greggsi!" Mlok sebou mýkl a schoval se střelhbitě ve vodě.

Do dveří vrazil Mr Thomas Greggs, udýchaný a znepokojený. "Prosím, pane?"

"Greggsi, co to znamená? spustil sir Charles.

"Stalo se něco, pane?" koktal pan Greggs nejistě.

"Tady to zvíře mluví!"

"Promiňte, pane," děl pan Greggs zdrceně. "To nemáte dělat, Andy. Říkal jsem vám tisíckrát, že nemáte obtěžovat lidi svým povídáním. - Prosím za prominutí, pane, víckrát se to nestane."

"To vy jste naučil toho mloka mluvit?"

"Ale *on* začal, pane," hájil se Greggs.

"Doufám, že se to nebude opakovat, Greggsi," řekl přísně sir Charles. "Dám na vás pozor."

Po nějaké době seděl sir Charles s profesorem Petrovem a hovořili o takzvané zvířecí inteligenci, o podmíněných reflexech a o tom, jak populární názory přeceňují rozumovou činnost zvířat. Profesor Petrov vyslovil své pochybnosti o elberfeldských koních, kteří prý dovedli nejen počítat, ale i umocňovat a odmocňovat; vždyť ani normální, vzdělaný člověk neumí odmocňovat, řekl veliký učenec. Sir Charles si vzpomněl na Greggsova mluvícího mloka. "Já tady mám mloka," začal váhavě, "je to ten známý Andrias Scheuchzeri; a ten se naučil mluvit jako papoušek."

"Vyloučeno," řekl učenec. "Mloci přece mají přirostlý jazyk."

"Tak se pojdte podívat," řekl sir Charles. "Dnes je den čištění, tak tam nebude plno lidí." A šli. U vchodu k mlokům se sir Charles zastavil. Zvnitřku bylo slyšet škrabot koštěte a jednotvárný hlas, který cosi slabikoval.

"Počkejte," zašeptal sir Charles.

"*Jsou na Martu lidé?*" slabikoval jednotvárný hlas. "Mám to číst?"

"Něco jiného, Andy," odpověděl druhý hlas.

"*Zvítězí v letošním derby Pelham-Beauty nebo Gobernador?*"

"Pelham-Beauty," děl druhý hlas. "Ale čtěte."

Sir Charles otevřel potichu dveře. Pan Thomas Greggs zametal koštětem podlahu; a v rybníčku s mořskou vodou seděl Andrias Scheuchzeri a pomalu, skřehotavě slabikoval z večerních novin, které držel v předních tlapkách.

"Greggsi," zavolal sir Charles. Mlok sebou hodil a zmizel pod vodou.

Mr Greggs upustil leknutím koště. "Ano, pane?"

"Co to znamená?"

"Prosím za prominutí, pane," koktal nešťastný Greggs. "Andy mně předčítá, zatímco já metu. A když zametá on, čtu zase já jemu."

"Kdo ho tomu naučil?"

"To on sám odkouká, pane. Já ... já mu dávám své noviny, aby tolik nemluvil. On chtěl pořád mluvit, pane. Myslel jsem tedy, aby se aspoň naučil mluvit vzdělaně -"

"Andy," zavolal sir Wiggam.

Z vody se vynořila černá hlava. "Ano, pane," zaskřehotala.

"Přišel se na tebe podívat profesor Petrov."

"Těší mě, pane. Já jsem Andy Scheuchzer."

"Jak to víš, že se jmenuješ Andrias Scheuchzeri?"

"Mám to tady napsáno, pane. Andreas Scheuchzer. Gilbert Islands."

"A čteš noviny často?"

"Ano, pane. Každý den, pane."

"A co tě tam nejvíc zajímá?"

"Soudní síň, koňské dostihy, kopaná -"
"Viděls někdy kopanou?"
"Ne, pane."
"Nebo koně?"
"Neviděl, pane."
"Tak proč to čteš?"
"Protože je to v novinách, pane."
"Politika tě nezajímá?"
"Ne, pane. *Bude válka?*"
"To nikdo neví, Andy."
"Německo buduje nový typ ponorek," řekl Andy starostlivě. "Paprsky smrti mohou obrátit celé pevniny v poušť."
"Tos četl v novinách, ne?" ptal se sir Charles.
"Ano, pane. *Zvítězí v letošním derby Pelham-Beauty nebo Gobernador?*"
"Co myslíš ty, Andy?"
"Gobernador, pane; ale pan Greggs myslí, že Pelham-Beauty." Andy pokýval hlavou.
"Kupujte anglické zboží, pane. *Nejlepší jsou Sniderovy šle. Máte už nový šesticylindr Tancred Junior? Rychlý, laciný, elegantní.*"
"Děkuju, Andy. To stačí."
"Která filmová umělkyně se vám nejvíc líbí?"

Profesor Petrov naježil vlasy i vousy. "Promiňte, sir Charles," bručel, "ale já už musím jít."
"Dobrá, půjdeme. Andy, měl bys něco proti tomu, kdybych k tobě poslal několik učených pánů? Myslím, že by si s tebou rádi promluvili."
"Bude mě těšit, pane," skřehotal mlok. "Na shledanou, sir Charles. Na shledanou, profesore."
Profesor Petrov běžel, podrážděně frkaje a brumlaje. "Odpusťte, sir Charles," řekl konečně, "ale nemohl byste mně ukázat nějaké zvíře, které nečte noviny?"

Ti učení páni, to byli sir Bertram, D. M., profesor Ebbigham, sir Oliver Dodge, Julian Foxley a jiní. Citujeme část protokolu jejich pokusu s Andriasem Scheuchzeri.

Jak se jmenujete?

Odp.: *Andrew Scheuchzer.*

Jak jste stár?

Odp.: *To nevím. Chcete vypadat mladě? Noste šněrovačku Libella.*

Kolikátého dnes je?

Odp.: *Pondělí. Pěkné počasí, pane. Tuto sobotu poběží v Epsomu Gibraltar.*

Kolik je třikrát pět?

Odp.: *Proč?*

Umíte počítat?

Odp.: *Ano, pane. Kolik je sedmnáctkrát dvacet devět?*

Nechte n á s, abychom se ptali, Andrew. Jmenujte nám anglické řeky.

Odp.: *Temže ...*

A dál?

Odp.: *Temže.*

Jiné nevíte, že? Kdo vládne v Anglii?

Odp.: *King George. God bless him.*

Dobře, Andy. Kdo je největší anglický spisovatel?

Odp.: *Kipling.*

Velmi dobře. Četl jste něco od něho?

Odp.: *Ne. Jak se vám líbí Mae West?*

My se raději budeme ptát v á s, Andy. Co víte z anglických dějin?

Odp.: *Jindřich Osmý.*

Co o něm víte?

Odp.: *Nejlepší film posledních let. Báječná výprava. Ohromná podívaná.*

Viděl jste jej?

Odp.: Neviděl. Chcete poznat Anglii? Kupte si Ford Baby.
Co byste nejvíc chtěl vidět, Andy?

Odp.: Závody Cambridge - Oxford, pane.
Kolik je dílů světa?

Odp.: Pět.

Velmi dobře. A které to jsou?

Odp.: Anglie a ty ostatní.

Které jsou ty ostatní?

Odp.: To jsou bolševici a Němci. A Itálie.

Kde jsou Gilbertovy ostrovy?

Odp.: V Anglii. Anglie si nebude vázat ruce na pevnině. Anglie potřebuje deset tisíc letadel.
Navštivte pobřeží jižní Anglie.

Smíme se podívat na váš jazyk, Andy?

Odp.: Ano, pane. Čistěte si zuby pastou Flit. Je úsporná, je nejlepší, je anglická. Chcete mít vonný dech? Užívejte pasty Flit.

Děkujeme, to stačí. A nyní nám povězte, Andy ...

A tak dále. Protokol rozmluvy s Andriasem Scheuchzeri čítal šestnáct plných stran a byl uveřejněn v The Natural Science. Na konci protokolu shrnula odborná komise výsledky svého pokusu takto:

1. *Andrias Scheuchzeri, mlok chovaný v londýnském zoo, dovede mluvit, byť poněkud skřehotavě; disponuje asi čtyřmi sty slovy; říká jen to, co slyšel nebo četl. O samostatném myšlení u něho nelze ovšem mluvit. Jeho jazyk je dosti pohyblivý; hlasivky jsme za daných okolností nemohli blíže zkoumat.*

2. *Týž mlok dovede číst, ale jenom večerníky novin. Zajímá se o tytéž věci jako průměrný Angličan a reaguje na ně podobným způsobem, to jest ve směru ustálených, obecných názorů. Jeho duševní život - pokud lze o nějakém mluvit - pozůstává právě z představ a mínění toho času běžných.*

3. *Jeho inteligenci není naprosto třeba přeceňovat, neboť v žádném ohledu nepřekračuje inteligenci průměrného člověka našich dnů.*

Přes tento střízlivý úsudek odborníků se Mluvicí Mlok stal senzací londýnského zoo. Miláček Andy byl obležen lidmi, kteří s ním chtěli zapříst hovor o všem možném, počínajíc počasím a končíc hospodářskou krizí a politickou situací. Přitom dostával od svých návštěvníků tolik čokolády a bonbónů, že těžce ochuravěl žaludečním a střevním katarem. Oddělení mloků muselo být konečně zavřeno, ale bylo už pozdě; Andrias Scheuchzeri, řečený Andy, zašel na následky své popularity. Jak vidět, demoralizuje sláva i mloky.

Čapek, Karel. *Válka s mloky, Praha, Československý spisovatel 1976, S. 78-84.*

1. vydání: Praha, Fr. Borový 1936. 348 s.